

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 26 maj 2005

i mål C-249/04 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard mot Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) ⁽¹⁾

(Artiklarna 48 och 52 i EG-fördraget (nu artiklarna 39 EG och 43 EG i ändrad lydelse) — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Egenföretagare som bedriver näringsverksamhet i två medlemsstater och är bosatt i en av dessa stater — Krav på särskild avgift — Beräkningsgrund)

(2005/C 182/31)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-249/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgien), genom beslut av den 9 juni 2004, som inkom till domstolen den 11 juni 2004, i målet mellan José Allard och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta, samt domarna P. Kūris och J. Klučka (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: R. Grass, den 26 maj 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- Vid fastställelse av en sådan påлага som den särskilda avgift som skall betalas enligt kungligt beslut nr 289 av den 31 mars 1984 skall, enligt artikel 13 och följande artiklar i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i förvärsinkomsterna inkluderas de inkomster som intjänats i en annan medlemsstat än den vars sociala lagstiftning är tillämplig, trots att egenföretagaren inte kan göra gällande anspråk på någon som helst social eller annan förmån mot denna stat med anledning av att pålagan har betalats.
- Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) utgör inte något hinder för att påföra egenföretagare, som utövar näringsverksamhet i både den medlemsstat där han är bosatt och i en annan medlemsstat, en sådan påлага som den särskilda avgift som skall betalas i den medlemsstat där han är bosatt och som

beräknas med beaktande av inkomsterna från den andra medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 190, 24.7.2004.**DOMSTOLENS DOM**

(sjätte avdelningen)

den 26 maj 2005

i mål C-287/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 93/104/EG — Arbetstidens förläggning — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven frist)

(2005/C 182/32)

(Rättegångsspråk: svenska)

I mål C-287/04, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Ström van Lier och N. Yerell) mot Konungariket Sverige (ombud: A. Kruse), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 5 juli 2004, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet (referent) samt domarna U. Lohmus och A. Ó Caoimh, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 26 maj 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

- Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 3, 6 och 8 i nämnda direktiv.
- Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 228, 11.9.2004.